

Verslag van bijeenkomst 'De initiatiefnemer aan het woord'

't Veense Hart, 28 januari 2026

Colofon

Contact	Jules Stuyt otp@nijkerk.eu
Datum	09-02-2026
Auteur(s)	Evvy Heugen, +anderen Jules Stuyt, Paul Engel, Emma Stulen, gemeente Nijkerk Bram Jonkheer, buurthuis de Refter
Versie	4

Inhoud

Colofon	2
Inhoud	2
Inleiding	4
Waarom deze avond	4
Deelnemers	4
Leeswijzer	4
Samenvatting	5
1. Wat gaat goed en moeten we vooral zo houden	5
2. Wat minder goed gaat en bijsturing nodig heeft	5
3. Wat initiatiefnemers de gemeente meegeven voor de toekomst	6
Conclusie	6
Vervolg	6
Verslag van de bijeenkomst	8
Doel van de bijeenkomst	8
Opzet van de avond	8
Opbrengst van de avond	8
Wat zijn de belangrijkste thema's en terugkerende zorgen die naar voren kwamen in de gesprekken tussen burgerinitiatieven en de gemeente?	9
Hoe verschillen de ervaringen tussen initiatieven die incidentele projecten starten en diegenen die structureel willen bijdragen aan de samenleving?	9
Welke rol speelde de gemeente in het succes of de frustratie van deze initiatieven?	9
Welke concrete punten noemen de initiatiefnemers als cruciaal voor goede samenwerking met de gemeente?	9

Welke verschillen zijn er te zien tussen burgerinitiatieven die samenwerking met de gemeente vermijden en die samenwerking juist opzoeken?.....	10
Hoe uit zich de behoefte aan gelijkwaardigheid en erkenning in de praktijk?.....	10
Waar worstelen initiatieven het meest mee als het gaat om gemeentelijke processen en taal?	10
Zijn er positieve voorbeelden van gemeentelijke ondersteuning?	10
Op welke punten botsen visie en praktijk tussen burgers en gemeente het hardst?	10
Wat wordt als dé succesfactor gezien voor een geslaagd burgerinitiatief?	11
Welke rol willen initiatiefnemers dat de gemeente in de toekomst oppakt?	11
Gedeelde ervaringen per initiatief	12
Plenaire Afsluiting	14
Gedeelde aandachtspunten voor de samenwerking.....	14
Gemeente in verschillende rollen.....	15
Reflectie en vervolg.....	15
Tot slot	15

Inleiding

Waarom deze avond

In Nijkerk ontstaan op steeds meer plekken initiatieven van inwoners die zich inzetten voor hun omgeving. Soms gaat het om kleine, praktische acties die snel zichtbaar resultaat opleveren, soms om structurele initiatieven met een langere adem. Wat deze initiatieven gemeen hebben, is betrokkenheid, doorzettingsvermogen en de wens om samen te werken aan een sterkere en mooiere leefomgeving in Hoevelaken, Nijkerkerveen, Nijkerk, Appel, Driedorp en Holkerveen.

Deze bijeenkomst op woensdag 28 januari brengt deze initiatieven met elkaar én met de gemeente in gesprek. Doel is om ervaringen op te halen uit de praktijk: wat werkt in de samenwerking met de gemeente, waar schuurt het en wat hebben initiatieven nodig om duurzaam te kunnen floreren.

Voor de gemeente is dit gesprek belangrijk. De inzichten uit deze avond helpen om beter te begrijpen hoe overheidsparticipatie in de praktijk uitwerkt, juist in een periode waarin wordt gewerkt aan een nieuwe participatieverordening. De verhalen van initiatiefnemers laten zien waar de werkwijze van de gemeente ondersteunend is, waar procedures belemmerend werken en waar ruimte zit om zaken anders en beter te organiseren.

Daarnaast is de avond nadrukkelijk bedoeld als ontmoeting tussen initiatieven. Veel deelnemers ervaren de herkenning en het delen van ervaringen als minstens zo waardevol als het gesprek met de gemeente. Dit verslag brengt de opbrengsten samen: de rode draden én de concrete ervaringen per initiatief.

Deelnemers

De initiatieven die deelnamen aan de bijeenkomst verschillen in schaal, doel en organisatiegraad. Dit waren de deelnemende initiatieven: het Odensehuis, de Klik, de Torteltuif, Beweegplein de Slag, Wijkhub de Hofstede, 2b Paashuis en de Bloembakken voor Paasbos.

Leeswijzer

Wilt u snel weten wat goed gaat en wat we moeten vasthouden? En ook weten waar het schuurt en waar bijsturing nodig is? Lees de samenvatting.

Wilt u details over het verloop van de avond en meer inzicht in de reacties van initiatiefnemers? Raadpleeg het uitgebreide verslag in de bijlage van dit stuk.

Samenvatting

Op 28 januari 2026 gingen initiatiefnemers, ambtenaren en bestuurders met elkaar in gesprek over wat inwonersinitiatieven nodig hebben om te floreren en hoe de gemeente hieraan kan bijdragen. De bijeenkomst leverde een rijk, eerlijk en soms confronterend beeld op. Tegelijkertijd waren er veel complimenten en positieve voorbeelden. Deze managementsamenvatting brengt de kern daarvan overzichtelijk bijeen.

1. Wat gaat goed en moeten we vooral zo houden

- Initiatiefnemers waarderen betrokken en bereikbare contactpersonen die meedenken en snel schakelen.
- Kleine, concrete initiatieven (zoals buurtvergroening) profiteren zichtbaar van laagdrempelige ondersteuning en korte lijnen.
- Waar ambtenaren ruimte nemen om maatwerk toe te passen, ontstaan goede oplossingen, bijvoorbeeld via gezamenlijke subsidiebeschikkingen of gekoppelde aanvragen zoals de Dorpen Deal.
- De gemeente wordt gezien als een belangrijke verbinder: het koppelen van initiatieven aan netwerken, fondsen en andere partijen maakt vaak het verschil.
- De avond wordt ervaren als waardevol en verbindend; initiatiefnemers herkennen elkaars vragen en leren van elkaars aanpak.

Conclusie: een persoonlijke benadering, praktische ondersteuning en sterk verbindend vermogen vormen duidelijke kwaliteiten om vast te houden.

2. Wat minder goed gaat en bijsturing nodig heeft

- Onvoldoende duidelijkheid over aanspreekpunten: initiatiefnemers weten vaak niet bij wie zij terechtkunnen en wie waarvoor verantwoordelijk is.
- Versnipperde communicatie en lange doorlooptijden leiden tot frustratie en energieverlies.
- Jaar-op-jaar financiering werkt belemmerend voor initiatieven met aantoonbare maatschappelijke en preventieve waarde.
- Beleids- en ambtelijk jargon maakt het voor (nieuwe) initiatiefnemers lastig om hun weg te vinden binnen de gemeentelijke organisatie.
- Structurele initiatieven voelen zich geregeld ongelijkwaardig behandeld: zij dragen samen bij aan maatschappelijke opgaven, maar ervaren financiële en procedurele onzekerheid.

Conclusie: niet zozeer onwil, maar onduidelijkheid, versnippering en een gebrek aan continuïteit zorgen voor wrijving.

3. Wat initiatiefnemers de gemeente meegeven voor de toekomst

Over de volle breedte is er een opvallend consistente boodschap:

1. **Richt één herkenbare ‘voordeur’ in**
Een vast, deskundig aanspreekpunt dat initiatiefnemers begeleidt, uitlegt en verbindt
2. **Differentieer naar type initiatief**
Kleine initiatieven vragen snelheid en eenvoud; structurele initiatieven vragen visie en meerjarige zekerheid.
3. **Werk vanuit gelijkwaardigheid**
Gemeente als sparringpartner en bondgenoot, niet alleen als subsidieverstrekker of beoordelaar.
4. **Investeer in verbinden, niet alleen in geld**
Netwerken, kennis, zorgen voor zichtbaarheid en doorverwijzing zijn vaak net zo waardevol als financiering.

Conclusie

De bijeenkomst laat zien dat florerende burgerinitiatieven niet vanzelf ontstaan, maar groeien in een omgeving die uitnodigt, ondersteunt en verbindt. Naast doorzettingsvermogen en eigenaarschap van initiatiefnemers zelf blijkt vooral de vroege fase cruciaal: het moment waarop een idee nog pril is en gemakkelijk kan verdwijnen als er geen haakje, luisterend oor of vervolgstap is.

Initiatiefnemers benadrukken daarom het belang van een laagdrempelige plek binnen of rond de gemeente waar inwoners met een eerste idee terecht kunnen, nog voordat sprake is van een uitgewerkt plan of formele aanvraag. Een open inloophmoment, spreekuur of fysieke ontmoetingsplek helpt om ideeën te verkennen, aan te scherpen en te verbinden. Daarbij zien initiatiefnemers ook nadrukkelijk een rol voor zichzelf: ervaren initiatiefnemers zetten hun kennis en netwerk in om nieuwe initiatieven op weg te helpen.

Succesvolle initiatieven ontstaan daarmee in het samenspel tussen initiatiefkracht van inwoners en een proactieve, uitnodigende gemeente. De gemeente maakt zichtbaar wat er mogelijk is, deelt inspiratie en voorbeelden, is toegankelijk in een vroege fase en biedt ruimte om te experimenteren. Juist in deze combinatie ligt een belangrijke kans om samen te zorgen voor meer burgerinitiatieven die niet alleen starten, maar ook duurzaam floreren.

Vervolg

Het gesprek krijgt op drie manieren een vervolg.

1. **Participatieverordening.** De aandachtspunten uit de gesprekken worden meegenomen bij het opstellen van de concept-participatieverordening.
2. **Routekaart Samenwerken en participatieplatform.** De aandachtspunten worden ook meegenomen bij het uitdenken en uitproberen van betere manier van samenwerken (gemeentelijke werkprocessen), en de ontwikkeling van een nieuw participatieplatform. Daarover gaat de gemeente nog graag met initiatiefnemers in gesprek.
3. **Volgende ontmoeting.** Er werd afgesproken dat het niet bij deze ene ontmoeting blijft. Voorwaarde is wel dat er voor alle betrokkenen iets te halen en iets te brengen is.

Bijlage

Verslag van de bijeenkomst

Gemaakt met behulp van verantwoord AI-gebruik (Dembrane)

Verslag van de bijeenkomst

Hier treft u een uitgebreid verslag van het verloop van de avond, inclusief belangrijke uitspraken die tijdens de gesprekken gedaan zijn.

Doel van de bijeenkomst

De bijeenkomst is opgezet als een interactieve dialoog tussen initiatiefnemers en de gemeente, met als doel ervaringen op te halen over wat inwonersinitiatieven nodig hebben om te floreren en hoe de samenwerking met de gemeente daaraan bijdraagt of kan bijdragen.

Opzet van de avond

Bram Jonkheer, inwoner van de gemeente én initiatiefnemer van buurthuis de Refter, is de host en faciliteert de avond in samenwerking met bureau +anderen.

Na een welkomstwoord van wethouder René Windhouwer en een plenaire aftrap door Bram is het tijd voor een informele kennismaking tijdens het diner. Na het diner praat Jules Stuyt, participatieadviseur van de gemeente, de deelnemers bij over de aanleiding van de avond. Daarna gaan deelnemers in vaste tafelgroepen met elkaar in gesprek. Aan elke tafel staan de verhalen van initiatiefnemers centraal, die hun initiatief toelichten aan de hand van het ontstaan, belangrijke momenten en ervaren faal- en floreerfactoren. De gesprekken worden bewust kleinschalig en persoonlijk ingericht om ruimte te bieden voor verdieping en wederzijds begrip. In twee gespreksrondes worden zowel de ontstaansgeschiedenis van initiatieven als hun relaties met de gemeente verkend. Tussentijds vindt een korte plenaire terugkoppeling plaats om rode draden op te halen. De avond wordt afgesloten met een gezamenlijke reflectie en een open gesprek over mogelijke vervolgstappen. De opbrengsten van de avond vormen voor de gemeente input voor de verdere uitwerking van de participatieverordening, en voor het uitdenken van de manier waarop initiatiefnemers en gemeente nog beter met elkaar kunnen samenwerken.

Opbrengst van de avond

Om recht te doen aan de rijkdom en diversiteit van de gesprekken is de opbrengst geordend aan de hand van de belangrijkste vragen die tijdens de avond aan meerdere tafels steeds terugkeren.

Deze vragen komen expliciet en impliciet naar voren in de tafelgesprekken en geven samen een scherp beeld van hoe de inwonersinitiatieven de samenwerking met de gemeente ervaren. Door het verslag op deze manier op te bouwen, wordt zichtbaar waar patronen en gedeelde zorgen zitten, maar ook waar verschillen optreden tussen typen initiatieven.

Wat zijn de belangrijkste thema's en terugkerende zorgen die naar voren kwamen in de gesprekken tussen burgerinitiatieven en de gemeente?

De meest genoemde thema's zijn het gebrek aan een duidelijk aanspreekpunt binnen de gemeente, frustratie over bureaucratie, de behoefte aan structurele in plaats van incidentele financiering, en een verlangen naar gelijkwaardig partnerschap. Zowel kleine als grote initiatieven lopen aan tegen versnipperde communicatie en onduidelijke processen.

“Wij hebben het gevoel dat initiatieven vaak ondanks, en niet dankzij, de gemeente slagen”, klinkt het uit meerdere hoeken. Anderzijds zijn er ook initiatiefnemers die heel erg geholpen worden door de gemeente. Dit werkt meestal het beste als het om een ambtenaar gaat die goed weet hoe de hazen lopen.

Hoe verschillen de ervaringen tussen initiatieven die incidentele projecten starten en diegenen die structureel willen bijdragen aan de samenleving?

Kleine, overzichtelijke projecten zoals de bloembakkenactie in Paasbos hebben profijt van korte lijnen, praktische ondersteuning en een snel reagerende contactpersoon. Hierdoor behalen ze vlot resultaat. Structurele initiatieven zoals het Paashuis of een lokaal Odensehuis voor mensen met beginnende dementie stuiten juist op het gebrek aan een langetermijnvisie en duurzame financiering. Zij worstelen met het jaar-op-jaar aan moeten vragen van subsidies en ervaren hierover weinig empathie:

“We vervullen een duidelijke preventieve rol, maar krijgen nog steeds elke keer te horen: er is geen structureel kader.”

Welke rol speelde de gemeente in het succes of de frustratie van deze initiatieven?

De impact van de gemeente varieert sterk. Initiatieven die een betrokken, praktische contactpersoon hebben, prijzen de slagvaardigheid. Anderzijds leidt een gebrek aan visie of een gebrek aan erkenning, versnipperd beleid en onduidelijke verantwoordelijkheden tot enorme frustratie, vooral voor nieuwe of innovatieve projecten.

Welke concrete punten noemen de initiatiefnemers als cruciaal voor goede samenwerking met de gemeente?

1. Eén centraal, deskundig en proactief contactpersoon bij de gemeente.
2. Een houding van partnerschap in plaats van hiërarchische controle (“We willen niet dat de gemeente de regie overneemt, maar ze zijn wel een belangrijke sparringpartner”).
3. Het benutten van gemeentelijke netwerken om initiatieven te verbinden met relevante partijen en kennis.
4. Meer waardering en erkenning voor preventieve en verbindende waarde van burgerinitiatieven.
5. Structurele in plaats van incidentele financiering voor initiatieven met bewezen maatschappelijke waarde.

Welke verschillen zijn er te zien tussen burgerinitiatieven die samenwerking met de gemeente vermijden en die samenwerking juist opzoeken?

Initiatieven die pas ná het opbouwen van lokaal draagvlak bij de gemeente aankloppen, rapporteren vaak vlottere en positievere samenwerking. Zij hebben een concreet plan, weten precies wat ze willen - vaak slechts coördinatie of een startsubsidie - en trekken snel de juiste mensen aan tafel. Een van de initiatiefnemers verwoordt het zo:

“We maakten eerst afspraken met de buurt en lokale organisaties, pas toen gingen we naar de gemeente. Daardoor had de gemeente ook iets om op aan te sluiten en stond men positiever tegenover het idee.”

Hoe uit zich de behoefte aan gelijkwaardigheid en erkenning in de praktijk?

Veel initiatiefnemers benadrukken het belang van een gesprek ‘op ooghoogte’. Ze willen niet het gevoel krijgen dat ze de gemeente tot last zijn en ook niet steeds in een afhankelijke rol worden gedrukt. Structurele projecten willen samen met de gemeente nadenken over maatschappelijke opgaven, preventie en wederzijdse rollen. Een van de initiatiefnemers formuleert dit zo: *“Wij voelen ons op hetzelfde niveau als de gemeente, omdat we samen een maatschappelijke opdracht willen vervullen. Maar in praktijk lopen we tegen ongelijkwaardigheid en financiële onzekerheid aan.”*

Waar worstelen initiatieven het meest mee als het gaat om gemeentelijke processen en taal?

Zeker nieuwe initiatiefnemers verdwalen vaak in gemeentelijk jargon, het verschil tussen college, raad of beleidsdomeinen, en de veelheid van procedures. Ingewikkeld taalgebruik en vakjargon leidt tot onzekerheid en afstand tussen ambtenaar en inwoner.

“Ik zat drie vergaderingen met de gemeente om tafel voordat ik durfde te zeggen: stop, ik snap het niet.”

Zijn er positieve voorbeelden van gemeentelijke ondersteuning?

Jazeker. Waar een proactieve ambtenaar ruimte biedt, initiatief toont, en procedures niet als blokkade maar als kapstok gebruikt, is veel mogelijk. Voorbeelden hiervan zijn snelle, praktische ondersteuning bij de bloembakkenactie, de constructieve houding bij de Wijkhub De Hofstede (waar samen de subsidievoorwaarden zijn opgesteld), en initiatieven die dankzij koppeling aan andere projecten toegang krijgen tot substantiële financiering uit bijvoorbeeld de ‘Dorpendeal’.

Op welke punten botsen visie en praktijk tussen burgers en gemeente het hardst?

De grootste wrijving ontstaat waar maatschappelijke relevantie, waardering en financiële zekerheid niet hand in hand gaan. Waar de gemeente vasthoudt aan strikte beleidskaders of jaarlijkse incidentele potjes, voelen initiatiefnemers zich niet serieus genomen als gelijkwaardige partner. Tegelijkertijd leeft er bij sommige ambtenaren of raadsleden de angst voor “wildgroei” aan initiatieven als er te veel ruimte wordt geboden.

“We vullen een maatschappelijk gat, besparen de gemeente kosten en bieden kwaliteit van leven, waarom is dat geen structurele investering waard?” vragen sommige initiatiefnemers zich toch af.

Wat wordt als dé succesfactor gezien voor een geslaagd burgerinitiatief?

Uit de gesprekken blijkt dat succesvolle burgerinitiatieven niet alleen draaien om doorzettingsvermogen en eigenaarschap van initiatiefnemers, maar ook om de context waarin een initiatief kan ontstaan en groeien. Initiatiefnemers gaven aan dat veel ideeën beginnen als een vaag plan of een eerste verkenning, en dat juist in die vroege fase het verschil wordt gemaakt.

Een belangrijke succesfactor daarbij is zichtbaarheid en inspiratie. Het zien van een goed voorbeeld elders, aandacht in lokale media of verhalen van andere initiatiefnemers werkt vaak als aanjager om zelf in beweging te komen. Zichtbaarheid helpt dan bij het aantrekken van vrijwilligers en het vergroten van draagvlak. Initiatieven die zichtbaar zijn, blijken makkelijker mensen en middelen aan zich te binden.

Daarnaast speelt informatie over wat mogelijk is een grote rol. Initiatiefnemers benoemden dat succes soms samenhang met toevallige kennis:

“ik kende iemand bij de gemeente” of “ik wist dat er geld voor was”.

Transparantie en actieve communicatie vanuit de gemeente over beschikbare regelingen, ondersteuning en routes helpt om initiatiefkracht eerlijker en breder te benutten.

Ook werd het belang genoemd van een laagdrempelige plek om met een idee terecht te kunnen, nog voordat het initiatief is uitgewerkt. Een inloophouding, open spreekuur of fysieke plek waar inwoners hun eerste ideeën kunnen toetsen, kan helpen om initiatief vroegtijdig te begeleiden, te verbinden en verder te brengen. Initiatiefnemers zien hierin ook een rol voor zichzelf: om met hun eigen ervaring nieuwe initiatieven op weg te kunnen helpen.

Succesvolle initiatieven ontstaan daarmee in het samenspel tussen initiatiefkracht van inwoners en een proactieve, uitnodigende gemeente: een gemeente die zichtbaar maakt wat er kan, inspiratie deelt, toegankelijk is in een vroege fase en ruimte biedt om te experimenteren. Juist daar ligt een belangrijke kans om samen te zorgen voor meer florerende burgerinitiatieven.

Welke rol willen initiatiefnemers dat de gemeente in de toekomst oppakt?

Ze pleiten voor een facilitator en sparringpartner die maatschappelijke initiatieven waardeert en structureel ondersteunt, zonder de regie over te nemen. Initiatief blijft bij de burgers, maar de gemeente wordt gezien als een onmisbare bondgenoot voor kennis, verbindingen, en continuïteit, met erkenning voor de preventieve waarde van sociaal-culturele projecten.

Gedeelde ervaringen per initiatief

Naast de thematische opbrengst is ook per initiatief gekeken welke concrete ondersteuningsbehoeften richting de gemeente zijn benoemd. Dit overzicht laat zien hoe de eerder beschreven thema's zich vertalen naar de praktijk van de verschillende initiatieven. De terugkoppeling is gebaseerd op wat initiatiefnemers zelf expliciet hebben genoemd in de gesprekken aan tafel. Per initiatief zijn de belangrijkste behoeften compact samengevat. Dit geeft inzicht in zowel de verschillen als de duidelijke overeenkomsten tussen initiatieven, en maken zo concreet waar gemeentelijke ondersteuning het meeste verschil kan maken.

Omdat we met alle deelnemers hebben afgesproken dat wij geen namen in het verslag opnemen, worden ook de namen van de initiatieven niet vermeld.

Initiatief 1

Voor dit initiatief is het essentieel dat de gemeente een functie als lokale verbinder vervult:

- Toegang bieden tot netwerken, relevante partners en (potentiële) fondsen.
- De gemeente als gespreks- en sparringspartner die meedenkt en het initiatief zo nodig een zetje in de goede richting geeft.
- Bijvoorbeeld door als zichtbare partner naar buiten toe te fungeren, wat hen helpt bij het krijgen van extern vertrouwen en zichtbaarheid.

Regie en ondernemerschap moeten bij de initiatiefnemers blijven liggen.

“We willen in de regie blijven.”

Initiatief 2

Deze initiatiefnemers benadrukken het belang van:

- Één helder aanspreekpunt bij de gemeente.
- Iemand die meedenkt over praktische zaken als locatie, verbindingen en subsidiemogelijkheden.
- Vooral in de opstartfase is gevraagd om heldere uitleg van gemeentelijke processen en eerlijke communicatie over beleidsruimte: liever duidelijkheid (“dit kan of dit kan niet”).
- Structurele steun is belangrijk: als het initiatief zijn waarde bewijst voor preventie en sociale gezondheid, mag dat volgens hen best tot meerjarige ondersteuning of beleidsmatige verankering leiden.
- Zichtbaarheid: worden meegenomen in gemeentelijke communicatie en verwijzingen (bv. via de gemeentelijke website, sociale kaart).

“Als er iemand had gezeten die zei: ‘Wat wilt u van ons, van de gemeente? Waar kunnen we elkaar in vinden? Had dat veel verschil gemaakt. Dat heb ik gemist.’”

Initiatief 3

De initiatiefnemers hebben ervaren hoe ingewikkeld de gemeentelijke wereld kan zijn, zeker voor inwoners zonder voorkennis van ambtelijke processen. Zij noemen als allerbelangrijkste aandachtspunten voor ondersteuning van initiatiefnemers:

- Een vast aanspreekpunt die initiatiefnemers vanaf dag één begeleidt met duidelijke uitleg over procedures, subsidiepotjes, wettelijke eisen, gemeentelijke rollen en het verschil tussen raad, college en ambtelijke organisatie. Dit voorkomt verlies aan motivatie door onnodige vertraging.
- Open en transparante communicatie, ook als een proces tijd nodig heeft: gewoon eens laten weten waar het vastloopt of waarvoor men wacht.
- Actief verbinden van initiatiefnemers met andere relevante spelers en buurinitiatieven.

“Het mooiste zou zijn als er één iemand zou zijn die uitleg geeft: zo werkt de gemeente.”

Initiatief 4

De initiatiefnemer benadrukte

- Hoe cruciaal het is dat de gemeente niet alléén beleidsmatig meepraat, maar vooral praktisch en verbindend optreedt: als bruggenbouwer richting andere initiatieven, en als motor voor gecombineerde subsidieaanvragen.
- Daarnaast wil het initiatief duidelijkheid over eigendom, onderhoud en verplichtingen.
- Ook pleit het initiatief voor langetermijnvisie en -afspraken: nu alles jaarlijks opnieuw aanvragen is tijdrovend en riskant voor het voortbestaan van het plein.

“Zonder gemeente kunnen wij dit niet: we hebben ze nodig voor de locatie, financiering en onderhoud.”

Initiatief 5

Dit initiatief is primair ontstaan vanuit het wijknetwerk zelf en zocht pas in tweede instantie contact met de gemeente. Die strategie werkte, maar brengt een andere ondersteuningsvraag met zich mee. De initiatiefnemer vraagt de gemeente om:

- Flexibiliteit bij subsidieverstrekking
- Ondersteuning bij communicatie/promotie en structurele zichtbaarheid (meer dan één bericht op de gemeentepagina).
- Hulp van ambtenaren met het gemeentelijk netwerk (jeugd, welzijn, zorg) toegankelijk te maken
- Actief wijzen op fondsen, regelingen en mogelijke partners.

De initiatieven spenderen anders onnodig veel tijd aan een zoektocht naar informatie en netwerkpartners. Verder geldt, opnieuw: continuïteit in ondersteuning en contact is belangrijk.

Initiatief 6

Voor dit kleinere, snel opgezette bewonersinitiatief is laagdrempelige, oplossingsgerichte ondersteuning hét verschil tussen daadkracht en eindeloos oponthoud. Nodig zijn:

- Een praktische, bereikbare contactpersoon binnen de gemeente.
- Snelle toewijzing van (kleine) subsidies.
- Duidelijke uitleg over mogelijkheden ("jij kunt gebruik maken van potje X")
- En indien nodig (logistieke) hulp bij uitvoering.

"Snelheid, directheid van reageren, geen gedoe; gewoon aanpakken."

Initiatief 7

Voor dit initiatief is het primaire knelpunt de blijvende onzekerheid over continuïteit en huisvesting ondanks aantoonbare maatschappelijke meerwaarde. Zij hebben behoefte aan een gemeente die

- Vanaf het begin meedenkt over locatie, exploitatie en rechtspositie.
- Samen zoekt naar creatieve oplossingen.
- Een persoonlijk aanspreekpunt biedt.
- Voor een gelijkwaardige relatie zorgt waarin beide partijen over de wijk meedenken en meedoen.

"We willen een gelijkwaardige sparringpartner: we trekken samen de kar, maar ik voel geen gelijkwaardigheid als ik altijd moet vragen of we subsidie krijgen."

Plenaire Afsluiting

De plenaire afsluiting van de avond stond in het teken van het oogsten van leerpunten, het delen van ervaringen uit de verschillende gesprekstafels en het borgen van het collectieve gevoel van verbinding tussen burgerinitiatieven, ambtenaren en bestuurders. De sfeer was open, energiek en reflectief: deelnemers ervoeren erkenning, vonden inspiratie bij elkaar en voelden dat hun inbreng serieus werd genomen.

Gedeelde aandachtspunten voor de samenwerking

Iedere tafel werd gevraagd één of enkele kerninzichten (conclusies of adviezen) te delen met de hele groep. Opvallend was dat, ondanks de verscheidenheid aan projecten en achtergronden, veel tafels vergelijkbare conclusies trokken. De belangrijkste collectieve opbrengsten waren:

- **Behoefte aan een vast aanspreekpunt:** Initiatiefnemers benadrukten dat één herkenbaar, bereikbaar en betrokken contactpersoon bij de gemeente onmisbaar is. Dit wordt ervaren als laagdrempelig, verbindend en cruciaal voor voortgang.
"Het belangrijkste uit ons gesprek: als er een initiatief is, gewoon een aanspreekpunt binnen de gemeente die lijntjes uit kan zetten naar collega's."
- **Gelijkwaardigheid in de relatie:** Verschillende tafels wezen erop dat de gemeente niet slechts subsidiegever of eindverantwoordelijke is, maar juist een gelijkwaardige

sparringpartner moet zijn voor burgerinitiatieven. Waardering en vertrouwen zijn daarbij sleutelwoorden.

“Een gelijkwaardige sparringpartner, want initiatieven doen minstens zoveel voor de gemeente als andersom.”

- **Leren van elkaar:** Veel initiatiefnemers ervoeren hoe waardevol het was om over de grenzen van hun eigen project heen te kijken, vergelijkbare succesfactoren en valkuilen te herkennen en praktische tips met elkaar uit te wisselen. Sommigen gaven aan dat een avond als deze structurele opvolging verdient:

“Als we elkaar eerder hadden gesproken, hadden we elkaar veel tips, tijd en teleurstelling bespaard.”

Gemeente in verschillende rollen

Uit de gezamenlijke terugblik bleek een breed gedeelde wens: de gemeente moet behalve financier ook facilitator, verbinder en wegwijzer kunnen zijn. Hierbij werd benoemd dat:

- Kennis van elkaars rollen en duidelijkheid in verwachtingen essentieel zijn.
- Praktische oriëntatie (“wie doet wat, hoe werkt het proces”) net zo belangrijk is als empathie of beleidsmatige steun.
- Er ruimte moet zijn voor maatwerk en vertrouwen, juist omdat elk initiatief en elke wijk of kern in de gemeente uniek is.

Reflectie en vervolg

De avond werd uiteindelijk afgesloten met een positieve, toekomstgerichte blik:

- De sfeer werd door deelnemers als openhartig, gelijkwaardig en hoopvol ervaren.
- Vanuit de gemeente werd beloofd dat de input en de gemeenschappelijke inzichten uit deze avond als bouwstenen worden meegenomen in de verdere uitwerking van het participatieverordening en mogelijk in een online platform.
- Er werd afgesproken dat het niet bij deze ene ontmoeting zou blijven. Verscheidene deelnemers boden aan om bij te dragen aan platformen waar initiatiefnemers elkaar kunnen vinden en ondersteunen, en vonden dat de opgedane inzichten hun weg moeten vinden naar beleid, bijvoorbeeld door nieuwe initiatieven beter te begeleiden via een herkenbare gemeentelijke ‘voorkeur’.

Tot slot

Bram Jonkheer sloot de avond af met dank voor de inzet en openheid van iedereen, een oproep om contact te blijven houden en wederzijds ervaringen te blijven delen. Voor een structurele samenkomst tussen gemeente en initiatiefnemers geldt volgens Bram een voorwaarde *“Er moet iets te halen zijn én iets te brengen zijn”*.

Na deze afronding nodigde Bram de aanwezigen uit voor een drankje om door te praten, waarna de uitwisseling informeel werd voortgezet.